

Селото Демирджилий днесъ брои 137 сгради и 739 жители. До селото Демирджилий е намѣрена могила съ около осемъ скелета въ нея (бр. Шкорпилови, „Могили“, стр. 29).

Бѣла-Чешлийската община се състои отъ заселищата: Бѣла-Чешлий, Сарж-Яръ и Чамъ-Дере.

Тия заселища сж малки и отъ турски произходъ. Въ името на първото отъ тѣхъ се е вмѣкналъ и български елементъ, откъдѣто се види, че частъ отъ жителитѣ на близкото на тая група заселище Бѣла, сж участвували въ заправянето му край турски насилия или инициатива. Тия три заселища сж едни отъ рѣдкитѣ съ турски имена, които се заправятъ между чисто българско население, а при това — въ балкански край, бидейки срѣдъ гориститѣ склонове на Чумерна и Демиръ-Капийския вжзелъ.

Горнитѣ заселища сж важни за насъ още и за това, че сж легнали край развалинитѣ на срѣдновековни български заселища и крѣпости. Отъ тѣхъ могатъ да се посочатъ Шишкинъ-Градъ и по-близкитѣ на Сливенъ: Марковицъ, Асѣнювицъ и т. н. Между с. с. Бѣла, Бѣла-Чешлий и Демиръ-Капия се забѣлѣзватъ слѣди на други двѣ укрѣпления, но имената имъ сж неизвѣстни.

Загнѣздването на малката турска колония въ тия три заселища не се знае кога е станало. — Бр. Шкорпилови (ср. „Споменъ на Сливенъ и мѣнастиритѣ му“) погрѣшно мислятъ, че „стариятъ търновски пѣтъ“ за Сливенъ е минавалъ прѣзъ долината на с. Бѣла-Чешлий, и излизалъ при Дерменъ-дере.

Названието Бѣла-Чешлий, казватъ, значело мандра или кашла на с. Бѣла. Сарж-Яръ значи „желтъ брѣгъ“, види се, отъ цвѣта на тамошната прѣстъ, а Чамъ-Дере = борова рѣка. При послѣдното землище сж и сливенскитѣ каменно-вжглени мини. Думата чешли, обаче, се употрѣбя у турцитѣ главно за мочурливо, влажно мѣсто. Че около тия села е имало, до идването на турцитѣ, старини — се види отъ името на ближното село Юренджикъ, което значи развалини (отъ юренъ=стара стѣна или крѣпость).

Селото Бѣла-Чешлий брои 77 сгради и 388 жители; с. Сарж-Яръ—56 сгради и 353 жители, а с. Чамъ-Дере—59 сгради и 276 жители.